

پازار ایرتسی

فی ۶ شوال سنه ۱۳۲۸

وفی ۲۷ ایلول سنه ۱۳۲۶

جمعیت علمیة اسلامیه نك ناشر افکاریدر

صاحب امتیاز :

فاتح مجیز درسماملرندن

استانبول مبعوثی

مصطفی عاصم

سرمحرر :

فاتح مجیز درسماملرندن

توقاد مبعوثی

مصطفی صبری

مدیر مسئول :

مکتب قضاة معلملرندن

کایسلی منیر

مندرجات

ادبیات	جمیعت علمیة اسلامیه	بالموم علمایه خطاباً قلمه
نظیره طاهرالمولوی		آلنان بیاننامہ دن مابعد :
قصیده سحر برای آسمان ثنای پیغمبری سعودالمولوی		اون بش، اون آلتی سنه اول
قطعه لر طاهرالمولوی	ع . خبری	یا زلمش اثرلر مدن
هرسکلی عارف حکمت بک مرحومک غزله نظیره سعودالمولوی		اغاض اکلتیور می ؟
متفرقه	م . صفوت	بیان الحق غزله سنه محمد توری
طرابلس علماسندن رشید رضا افندی بک نطق		

نسخه سی ۱ غروشدرد

آبونه اجرتی (پوسته اجرتیه برابردر)

ممالک اجنبیه ایچون :
۲۰ . ۶۰ مرائق
» ۱۰ . ۳

استانبول وولایات ایچون :
بر سنه لکی ۶۰ غروش
النی آیلنی ۳۰ »

درج اولنیمان اوراق اعاده ایدلمز

قارئلر منزه

اکثر مقالاته آیات کریمه واحادیث نبویه درج ایدلمش بولندیفی نظراعتباره آلله رق رعایتسزلکیده بولنلاماسی رجا اولنور .

محمد رفیع

درسماعات

محمود بک مطبعه سنده طبع اولنمشدر

ال-لامی وان كان الله قد يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ولذا تنقيد الحكومات بهذه العلوم فيختار كل قوم ما هم وما يليق بهم من الادبيات لا بمعنى طرح ما للغير والكشف عنه بالكلية بل بمعنى تعيين ما يكون لهم بضاعة اصلية من قبيل علوم الاحوال ولذا قلنا وما لا يجوز ان يفوت التنبيه له ان اصول تربية هذه المدرسة اذا كانت بحيث تضر الاداب الاسلامية فذلك هو شيطان الشبان فيلزم التقييد لهم الى ان يصلوا الى التحقيق ويبيده تعالى على كل حال ازمة التوفيق ثم السلام على من اتبع الهدى

فی ۱۷ رمضان سنہ ۳۲۸ و فی ۸ ايلول سنہ ۳۲۶
المركز العمومي للجمعية
العلمية الاسلاميه

اون بش اون آلتی سنه اول یازمش ازلرمدن :

« مقدمه »

باخود

علوم نیه تدوین اولنوب هر برینه مخصوص بر

اسم طاقیلمشدر ؟

مابعد

« سؤال »

کلامک ، بیانه محتاج اولورده برهان ایله اثبات ایدیلیر مبادیسی بولنمش، جائز دکلدیر زیرا بر علمک مبادیسی کندیسندن اعلی دیگر بر علمدن بشقه بریرده بیان ایدلر . حالبوکه علوم شرعیده کلامدن دها اعلی بر علم یوقدر . بوشویله طورسون ، بلکه کافه علوم ، کلامه نسبتله جزئیات قیلمندیر .

بوکا بر چاره آرامق ایسه محالک وجودینی طلب کیدر چونکه بیانه محتاج ، کلامک مبادیسی بولندینی اواقدر بدیهیدر که چوجقارک بیلله تحت تصدیقندهدر .

نرده قالدیکه عقول سلیمه اصحابنک ؟

بنابرین مبادی کلام بذاتها بین اولمهدن بشقه بر چاره یوقدر .

« جواب »

کندیسنده علم شرعینک مبادیسی بیان اولنان علمک اعلا اولسی واجب اولمیدینی کبی شرعی اولسی ده واجب دکلدیر . اصول فقہک عربیه دن استمدادایله عربیه ده اصولک بعض مبادیسی بیان اولنیور . بوده متفق علمیدر . بو صورتده عربجهیه اصولدن دها شرفیدر دینه بیایمی ؟ بو بحثک تفصیلی شفا وامثالی کتب معتبرده شو وجهله مذکوردر :

مبادی علوم ، بعض دفعه بذاتها بین بولندینی جهتله اصلا بر علمده مبین دکلدیر ، بعض کرده بین اولد . یغندن همه حال بر علمده مبیندر ، بیان اولندینی علمده ایکی درلودر :

اعلادر ، ادنادر .

اگر بر علمک مبادیسی شرفلی ایسه کندیسنک شرفیله متناسب عامده میندر : مثلا جسمک ، صورت ایله هیولادن ترکیبی [۱] مسئله سی علم طبیعیک مبادیسندن وفلسفه اولانک مسائلندندر ، حالبوکه بو ، طبیعیک مبادیسندن اولغله طبیعده دکل ، فلسفه اولاده میندر . چونکه طبیعیک مرتبه سی کندیسندن دون بولنغله اوراده بیان اولنغله تنزل ایتمز ، فلسفه اولی ایسه بوندن نه اشاعی ، نه ده یوقاریدر ، هر ایکسی ده بر درجه ده بولندیغندن فلسفه اولاده مسائلندن اوله رق بیان ایدیلور .

اگر ادنا ایسه کندیسنک ارنویته متناسب بر علمده میندر . مثلا : جزء لایجزانک امتناعی [۲] طبیعیک مسائلندن ، الهینک مبادیسندندر . حالبوکه بو ، رتبه سی

[۱] بو مسئله حکمای قدیمه به کوردهدر .

[۲] بو مسئله حکمای مشارالیمه کوردهدر .

استنادلری اعتباریله احوال ممکناتدن بحث ایله مقصود، بو استنادی جمیع مسائلده ملاحظه دکل؛ بلکه الله تعالی یه استنادلری جهتیه ممکناته عارض اولان احد. الدن عبارتدر. چونکه بوقنده مبحث عنها اولان ممکناتک احوالی بر طاقم احوال مخصوصه معلومدر، که ممکناتک اوزرینه فیضان ایدن احوال، ممکناتک قدرت الهیه دن متأثر اولسیله حاصلدر دبییه حکم اولور، بو حکمده ممکناتک جناب واجبه احتیاجلرندن ناشیدر.

بو صورتده احوالک ممکناته عروضا الله تعالی یه احتیاجلرندن اشئت ایتش بولور.

علامه نك سوزی بوراده بتدی؛ بنده دیرمکه: صاحب موافقك، قاضی ازه ووی یه ابتدکی اعتراضلرك ایکنجیسی وارد ایسه ده برنجیسی دکلدر. چونکه بوقنده بونلردن بحث یوئریده کجیدیکی کی یا استطراد یا حکایه و یا خود مبدئیت حسنیله در، بومبادی ده بذاتها امور بنیه دن اولمادینی جهتله دیگر برعلمده مسائل اوله رقده مثبتدر. بو علمك نه کلامدن اعلا اولسی، نه ده اومبادینك، بر علم شرعیده بیانی واجبدر. بناء علیه کلامدن اعلا علم شرعینك عدم ثبوتیه او مبادینك، علم شرعیده بیان اولنماسی لازم کلدیکی کی شرعی اولیان علمده نه بیان ایدلمسی لازم کلز.

نصوح افندی زاده:

ع. ضیری

«اغاضر اکنیورمی؟»

یوقسه

نشر شناعت، افساد اخلاقی؟»

رمضان شریفك صوك كونلرنده بك اوغلنده...
قومانیه طرفندن «اغاضر اکنیور» نامنده کی کویا

نقطه نظرندن علم بیعیده بحث اولمغه لایققدر. بناء علیه مسائلندن اوله رق طبیعیده بیان ایدیلورده مبادیسندن بولمغه الهیده بیان ایدیلور. الهینك مرتبه سی بوندن بیوکلر.

بعض دفعه او مبادی هانکی علمك مبادیسی ایسه او علمده میندر. فقط شویله بر شرط ایله مشروطدر. هم او علمك جمیع مسائلنه مبدأ اولیه جق همده کنیدیسی اوزرینه توقف ایدن مسئله ایله ده بیانی اولمیه جقدر اگر بیان ایدیلجك اولورسه دور لازم کلیر. بو صورتده بر اعتبار ایله ده مسئله اولور:

مسائل هندسه نك اکثریسی، (امرک، وجوب ایچون اولسی) مسئله اصولیه سی کی. چونکه بو اصول مسئله سندن اولدینی کی (شرائطه مقرون عات متعديه بولنجه قیاس ایله عمل مجتهد اوزرینه واجبدر) مسئله اصولیه سنكده مبدأیدر، بونك وجوبی ده «فاعتبروا...» نظم کریمیه ثابتدر، تفصیلی کتب اصولیه ده در.

اربابنه معلومدر که شو قسمده (مبادیسی اولدینی علمده بیانی خصوصی) مبادی مسئله اوله رق بحث اولنمادینی صورتده بو بحث موضوع علمه رجوعی واجبدر؛ تا که او مبادی مسائلندن ده اوله بیلون. بزم مانحن فیه ایسه (جناب واجبه عدم استنادلری اعتباریه احوال ممکناتدن بحث) بو قیلدن دکلدر. بنابرین علم کلامك مبادیسی بیان، علم اعلی و یا خود و ادناده اولمغه او مبادینك قواعد شرعیه یه محالفت ایتیان دلیل قطعی ایله اثباتی محققدر.

هر نه قدر اونك بیان اولنمادینی علم علوم اسلامیه دن دكلسه ده! علی الاطلاق احوال موجوددن باحث علم الهی کی.

شو قالدیکه:

شرح صحیفندن اکلایشلان معنی: جناب واجبه